

РЕШЕНИЕ

№ 1103

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1697** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.54, ал.6 ЗКИР във вр. с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., срещу Заповед № 18-8491/30.07.2021г., издадена от началник на Служба геодезия, картография и кадастър-С..

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразно издадена, тъй като същата противоречи на материалноправните разпоредби. Според оспорващите с процедираното изменение ще се променят границите на имота и ще се намали неговата площ. Претендират разноски.

Ответникът – началника на СГКК-С., редовно призован не изпраща представител. В писмени отговор към административната преписка оспорва жалбата и моли съда да е произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите лица – М. В. Ф. и М. К. Р., като наследници на К. Д. Р., редовно призовани не се явяват и не изразяват становище.

Заинтересованата страна – В. А. М., редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – Р. А. М., редовно призован се явява лично и изразява становище за неоснователност на оспорването.

Заинтересованата страна – Н. Д. Р., редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – Й. И. Б., редовно призован не се явява, не изпраща

представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – М. И. Б., редовно призван не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – Т. Б. Б., редовно призван не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Заинтересованата страна – К. Р. Б., редовно призван се явява лично и изразява становище за неоснователност на оспорването.

Заинтересованата страна – Столична община, район „К.“, представлявана от кмета, а в хода на проведеното съдебно заседание от юк.Р., оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да отхвърли оспорването. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства и след като обсъди становищата на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

Съгласно Нотариален акт № 161, том XXIII, дело № 4440/1994г. за собственост върху недвижим имот, придобит по реда на Наредбата за търговете /ПМС № 6/1993г.и ПМС № 161/1993г./ и договор за покупко-продажба, Н. И. Й. и Л. С. Й. са признати за собственици на недвижим имот, представляващ дворно място с площ 1007кв.м., съставляващо имот с пл.№ 456 от кадастрален лист Б-2-11-А, съвпадащ с парцел X по плана на Стопански двор Г. Б.-С..

С Нотариален акт № 24, т.IV, рег.№8135, дело № 562/2004г. за покупко-продажба, Н. Й. и Л. Й. продават на синовете си (оспорващите в настоящето производство) И. Н. Й. и Б. Н. Й. описания по-горе имот, заедно с построената в него жилищна сграда на един етаж, с площ 198кв.м., състояща се от 4 еднотипни апартамента, всеки от които с две стаи, входно антре и мазе.

Заинтересованият К. Р. Б. се легитимира като собственик на j от възстановена в реални граници, на него и на наследниците на Р. И. Б. /почивал на 30.01.1980г./ нива от 0,557дка, находяща се в строителните граници на с.“Г. Б.“, м.“Циганска могила“, имот № 148, нанесен в кадастрален лист № Б-2-11-А, по помощен кадастрален план по чл.13, ал.1 от ППЗСПЗЗ, за което представя Решение № 2776-3/15.02.2012г. на ОСЗ-район „П.“, влязло в сила на 19.03.2012г.

Въз основа на така депозираните титули за собственост, по искова молба от К. Б. е образувано гр.д.№ 1023/2014г., с правно основание чл.108 от Закона за собствеността, вр.чл.2, ал.2 от Закона за възстановяване собствеността върху одържавени недвижими имоти. С влязло в сила Решение № 9314/23.06.2016г., съдът е признал за установено по отношение на И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., че К. Б. е собственик на основание наследствено правопримство и реституция по чл.14, ал.1 от ЗСПЗЗ, вр.чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, на j идеални части от недвижим имот - ива от 0,557дка, находяща се в строителните граници на с.“Г. Б.“, м.“Циганска могила“, имот № 148, нанесен в кадастрален лист № Б-2-11-А, по помощен кадастрален план по чл.13, ал.1 от ППЗСПЗЗ и отбелязан с букви ИАБВКЙИ, отразен на комбинирана скица № 4 /л.144/, с площ от 182кв.м., който попада в имот с идентификатор 16448.7722.32. по КККР.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх.№ 01-85242/16.02.2021г. от К. Д. Р. /починал/, В. А. М., Н. Д. Р., Й. И. Б., М. И. Б., Т. Б. Б.

и К. Р. Б.. Към заявлението са представени съответните документи за собственост – Решение № 2776-3/15.02.2012г. на ОСЗ-район „П.“, Удостоверение № 9401-164/18.12.200г. и скица по чл.13, а.4 и ал.5 от ППЗСПЗЗ, Удостоверение № 9400-173511/09.02.2011г., цитираното по-горе решение на СРС, както и Удостоверение за наследници на Р. И. Б..

При спазване на императивните изисквания на чл.26 от АПК, административният орган е уведомил известните заинтересовани лица - И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., от които в законоустановения срок е постъпило възражение.

Въз основа на горното и след анализ на приетите по административната преписка писмени доказателства, началникът на СГКК-С. е издал оспорваната в настоящето производство заповед, с която е одобрил изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], изразяващо се в коригиране на границите на поземлен имот с идентификатор 16448.7722.700, в съответствие с границите на имот № 148, лист № Б-2-11-А, съгласно решението на ОСЗ „П.“ и решението на СРС, постановено по гр.д.№ 1023/2014г.

За изясняване на спорните факти и обстоятелства, съдът е назначил съдебно-техническа експертиза, при изготвянето на която вещото лице е установило, че между страните е имало вещноправен спор, относно част от възстановения на наследниците на Р. Б. имот с площ 180кв.м., попадащ в обхвата на имот с идентификатор 16448.7722.32. , приключил с влязло в сила съдебно решение. Вещото лице е констатирало, че в хода на производството пред граждански съд е прието заключение по назначена съдебно-техническа експертиза, от която е видно, че при нанасянето на имота оспорващите (215) в кадастралния план, е допуснато изместване на имота на около 3,80м. в източна посока, спрямо действителното му местоположение. Това изместване е отразено и в кадастралната карта, одобрена със Заповед № 18-29/27.0.201г., където имотът е нанесен с идентификатор 16448.7722.32.при това изместване, имотът на заинтересованите лица /наследниците на Р. Б./ се застъпва с имота на оспорващите и парцел X, който е идентичен с имот 519, който е с площ 82 кв.м. В заключението вещото лице приема, че предложеният проект за нанасяне на имотните граници съответства като местоположение и координати на границата на новия проектен имот 16448.7722.700 и имот 16448.7722.32, с тези от експертизата, приета по гр.д.№ 1023/2014г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, с правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА поради следните съображения :

Оспорваният отказ за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри е постановен от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.51, ал.2 във вр. с чл.54, ал.4 от ЗКИР, в редакцията му към издаване на оспорения акт.

Актът е и в предписаната от закона форма по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК. Въпреки, че отказа не е издаден с нарочна заповед по смисъла на чл.54, ал.4 от ЗКИР, а е обективиран в писмо, това не води до неговата незаконосъобразност, съответно до неговата отмяна. Посочен е органът който го е издал, както и фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на

административно-процесуалните правила, които да са от категорията на съществени, които да са ограничили правото на защита на страните и да са препятствали възможността им адекватно да я организират и които да мотивират неговата отмяна. Същите са надлежно уведомени по реда на чл.26, ал.1 от АПК като в дадения им срок са упражнили правото си на защита.

Съдът не констатира противоречия с материалноправните разпоредби при издаването на оспорения индивидуален административен акт.

Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложени към него писмени доказателства, както е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. 2 ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатор. Съдът счита, че актът е издаден след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на конкретния случай, и са обсъдени и прецени обясненията и възраженията на заинтересованите страни в съответствие с изискването на чл. 35 АПК.

Според разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 2 ЗКИР – посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В оспорваната заповед не е посочено дали е налице грешка или непълнота. Липсват изложени мотиви коя от двете хипотези е налице и защо. Това обаче съдът приема, че не е нарушение, което да е основание за отмяна, тъй като от доказателствата по делото може да се направи извод в тази насока. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в § 1, т. 16 ДР ЗКИР, са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние.

Отпада законовото изискване по чл. 53, ал. 3 ЗКИР (в предходната редакция) за съставяне на акт за непълноти и грешки, както правилно приема първоинстанционният съд. Съгласно сега действащия чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от СГКК въз основа на писмени доказателства и проект за изменение. В конкретната хипотеза се касае за непълнота в одобрената КК. Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отразява в комбинирана скица и се отстранява въз основа на скица-проект след решаване на спора по съдебен ред - чл. 54, ал. 2 ЗКИР. Наличието на спор за материално право се преценява от административния орган конкретно във всеки отделен случай и представлява основание да се откаже одобряването на проекта за изменение на КК. В процесния случай, с процедираното изменение на кадастралната карта се иска нанасянето на имот с идентификатор 16448.7722.700, собственост на наследниците на Р. Б.. В случая безспорно е наличието на спор за материално право, който обаче е решен със силата на пресъдено нещо, като съдът е признал за установено, че заинтересованият К. Б. е собственик на j от недвижимия имот. При уважен иск за собственост на недвижим имот, с диспозитива който е признато правото на собственост, административният орган е обвързан да издаде административен акт с исканото съдържание, е извършено с одобреното изменение.

Горното се доказва и от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвено, отговарящо правдиво на поставените въпроси.

На последно място, но не и по значение, съдът приема, че оспорваната заповед е издадена съответен и на целта на закона, а именно кадастърът, като съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република България, да се поддържа в актуално състояние и в съответствие с действителното положение.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспорената в това производство заповед е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващите следва да бъде осъдени да заплатят на ответника сторените по делото разноси в размер на 100лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани с представените писмени бележки от 27.09.2022г. /л.227/.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващите следва да бъде осъдени да заплатят на заинтересованата страна – К. Б., сторените по делото разноси в размер на 600лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 28 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., срещу Заповед № 18-8491/30.07.2021г., издадена от началник на Служба геодезия, картография и кадастър-С..

ОСЪЖДА И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., да заплатят на Агенция по геодезия, картография и кадастър сумата 100 (сто) лева, разноси за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. Н. Й., М. И. П.-Й. и Б. Н. Й., да заплатят на К. Р. Б., сумата от 600лв. разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при заинтересовани лица :

- М. В. Ф. и М. К. Р., като наследници на К. Д. Р., В. А. М., Н. Д. Р., Й. И. Б., М. И. Б., Т. Б. Б. и К. Р. Б. и Столична община, район „К.“, представлявана от кмета.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: